und frühen Eisenzeit aus Estland“ (Õp. E. S-i Aastaraamat 1937 I, *ibid.*, 1938), „Peedu Kerikmägi“ ja (koos O. Saadre'ga) „Lõhavere linnamägi“ (mõlemad teoses „Muistse Eesti linnused“, *ibid.*, 1939; M. oli ka selle toimetaja). M. oli ulatusliku ja suure põhjalikkusega koostatud ning toimetatud teose „Eesti ajalugu“ I (Tartu, 1935) tegevtoimetaja ning esiajalooliste osade peamine koostaja. Peale selle on M. avaldanud seinakaardi „Eesti muistse iseseisvuse-aja lõpul XIII saj.“ (*ibid.*, 1936), koostanud maakondi kirjeldava koguteose „Eesti“ I—VI (*ibid.*, 1925—35) ja „Eesti majandusajaloo“ I (*ibid.*, 1937) esiajaloolised osad, avaldanud artikleid mitmes koguteoses, nagu „Viron-kirja“ (Helsingi, 1926), „Det Nya Estland“ (Stokholm, 1928), „Kultuuri ja teaduse teilt“ (Tartu, 1932), ajakirjus „ERK“, „Ajalooline Ajakiri“ jm. M. oli „Eesti entsüklopeedia“ muinasteaduse osakonna toimetaja.

Isikl. jm. saadud andmed. *T.*

MUGASTO (end. perekonnanimi kuni 1925 **Mundström**), **Hando (Heino, Heinrich)**, graafik, sünd. 5. I 1907 vkj. Rakveres töölise pojana, õppis Rakvere haridusseltsi koolis, linna 2. algkoolis ja poeglastegümnaasiumis, kus lõpetas kuus klassi, ja omandas kunstilise hariduse 1924—33 kunstikool „Pallases“ Tartus; ta oli a-st 1935 samas koolis graafikaõpetajaks; surn. 11. VI 1937 ukj. Tartus. — M. oli kunstiühing „Pallase“ liige ja a-st 1934 tegev selle juhatuses, ms. ka abiesimehena. Ta on esinenud a-st 1929 kunstinäitusil nii kodu- kui ka välismaal suure eduga, ms. omandades Varssavis 2. rahvusvahelisel puugravüüride näitusel (1936—37) väljapaistva koha. Ta tööde ülevaatenäitus korraldati Tartus nov-st dets-ni 1937, peale selle Tallinnas ja Rakveres. M. on viljelnud tušijoonistust ning peaaegu kõiki graafilisi tehnikaid, luues eriti silmapaistvat peamiselt puugravüüri alal, kus saavutas suure tehnilise täiuslikkuse. Ta puugravüüridele on iseloomulikud peen ja selge detailide väljatöötus ja suur meeleolurikkus. M. on andnud hulga raamatukaunistisi ning illustratsioone (puugravüüre), milledest on silmapaistvamad J. Sütiste „Südasuvi“ (1934), „Päikese ootel“ (1935) ning „Sadamad ja saared“ (1936), J. Semper'i „Risti-rästi läbi Euroopa“ (1935), F. Tuglase „Kuldne rõngas“ (1936) ja „Väike Illimar“ I (1937), M. Under'i „Ja liha sai sõnaks“ (1936) ja eriti F. R. Kreutzwald'i (vt. neid ka *Suppl.*) „Kalevipoja“ (1935) illustratsioonid. M. on avaldanud oma töist mapid: „Eesti kiviõlitehas“, 6 originaalpuugravüüri (Tartu, 1935) ja „Hando Mugasto puugravüürid“, 11 originaalpuugravüüri (Tall., 1938).

Isikl. saadud andmed; Post. 1937, nr. 156, 157 (R. Kivit), 158 ja 308; Pvl. 1937, nr. 158 (R. Paris), 310 (S. Karling, H. Mugasto-Johani); R. Paris, Jooni H. M-st kui raamatute illustreerijast (E. Kirj. 1937, nr. 8); „Tänapäev“ 1937, nr. 6, 12; „Hando Mugasto mälestusnäitus 21. nov. — 5. dets. 1937“ (1937; kataloog).

V. V.

***MUNKÁCSI, Bernát (Bernhard)**, ungari keeleteadlane, suri 21. IX 1937 Budapestis. „Voguli rahvaluule vanavara“ 7. kd. ilmus 1921; „Aasia ja kaukaasia elemendid soome-ugri keeltes“ (1901; õige pealkiri).

„Eesti Keel“ 1935, nr. 1 (A. Raun); *ibid.* 1937, nr. 5 (A. Raun). *T.*

***MUNNA, Peeter**, majandustegelane, suri 7. VIII 1934 ukj. Tartus.

Post. 1934, nr. 214; „Kaja“ 1934, nr. 188.

MUNTHE, Ludvig (õieti **Carl David Ludvig Wilhelm**), rootsi fortifikatsiooniajaloolane, sünd. 7. VI 1849 ukj. Jönköpingis ohvitseri pojana, ülendati 1866 fortifikatsiooni-alamleitnandiks, 1910 kindralmajoriks ja fortifikatsioonijuhiks; ta on teotsenud rootsi kõrgema sõjakooli õpetajana. — M. on muu hulgas avaldanud andmeterikka teose „Kungl. Fortifikationens historia“ I—VI (Stokholm, 1902—17), milles käsitleb rootsi fortifikatsioonindust alates XVI s. kuni 1719. Teos sisaldab üksikasjalisi andmeid ka Eesti ala kindluste kohta. Eriti väärtuslikud on M. andmeist need, mis puudutavad Eesti ala kindluste ümberehitamisperioodi, alates kun. Karl XI (vt. ka *Suppl.*) valitsuse teisest poolest kuni Põhjasõjani.

Nord. Familjeb.; Vem är det? 1929 (1928). *H. S.*

MUNTHE, Arnold (õieti **Carl Ludvig Arnold**), rootsi meresõjaajaloolane, sünd. 10. I 1856 ukj. Oskarhamnis, omandas 1901. a. 1. järgu komandörkap-

Eesti biograafilise leksikoni tÃƒÂ¤ienduskÃƒÂ¶ide, 1940, lk. 208